

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo||nis Episcopi Hal-||berstatten[sis] Homiliarum,
nunc sexto || maiori [pro] ante hac unquam dili||gentia
excusarum, || Pars ...**

praeter omnes omnium appendices, accesserunt iam recens homiliae
aliquot piae, ante hoc tempus excusae nusquam

Pars Aestivalis

Haimo <Altissiodorensis>

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1551

VD16 H 222

Confitemini alterutrum peccata uest. lac. 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39335

ram agamus in omni pietate & castitate hoc enim bonum est & acceptum coram saluatore nostro deo, qui omnes homines uult saluos fieri, & ad agnitionem ueritatis uenire.

FERIA SECUNDA POST

Vocem iucunditatis, in litanijs
maioribus. Iacobi. V

Charissimi, Cōfitemini alterutrum peccata uestra, & orate pro inuicem ut saluemini
Et reliqua.

AD optimum salutis nostræ remedium hortatur nos apostolus Iacobus, ut præsentis lectione cū legeretur, audistis dilectissimi nobis. [Constemini, inquit, alterutrum peccata uestra.] Non quod deus indigeat cōfessione nostra, cui omnia præsto sunt quæ cogitamus, loquimur & agimus, sed nos aliter salui esse non possumus, nisi cōfiteamur pœnitentes, quod inique gessimus delinquētes. Nam qui seipsum accusat in peccatis suis, hunc diabolus non habet iterum accusare in die iudicij. Debet enim pœnitens diluere pœnitēdo quæ fecit, & non iterum reuocare quod fleuit. **Pro. 28.** Qui autē abscondit scelera sua, non dirigitur: qui autē confessus fuerit & reilquerit ea, a deo misericordiæ ueniam merebitur æternam [& orate pro inuicem ut saluemini.] Duo enim sunt genera infirmitatis humanæ, id est, corporis & animæ. Proinde uero monet Apostolus orare deum omnipotentem pro utraque infirmitate nostra pro inuicē diuinę clementię remedium postulare, ut & corpus in suo sancto seruitio corroboret, & animam ab æterno liberet supplicio

Multum enim ualet deprecatio iusti assidua. Nam negligentes orationes, nec ab ipso homine impetrare ualent quod uolunt: multo minus a deo alteri orando ueniam ualet obtinere, q̄ pro suis etiam peccatis necesse habet suppliciter exorare, & negligenter orat pro semetipso. Assidua em̄ debet esse fidelium deprecatio, si obtinere cupit quod petit. Tñ cum pro inimicis nostris nos dominus orare iubet, quanto magis etiã pro amicis & fidelibus nostris: Quia si fideliter oram⁹, nō pro nobismetipsis tm̄, sed & pro fratribus nostris etiam inente orate debemus, ut salui esse mereantur: quia assiduitas orandi præstat nobis auxilium in aduersis. Sequitur:

3. Re. 17. Elias homo erat similis nobis, passibilis, & oratione orauit, ut non plueret super terram, & non pluit annos tres & menses sex. Videbat em̄ iniquitate populi sui quasi tenebris mundum operum, cælum pollutum, terrã inquinatã sacrificiis idolorum, accensus q̄ zelo orauit, ut forte per famem & sterilitatem terrę conuerteretur ad dñm, & pœnitentiam agerent de peccatis suis. Talibus em̄ coacti supplicis, dum conuerteret se a uia sua & a prauitatibus suis multis, pœnitentiam agentes, ad misericordiam deũ deflecebant. Sequitur:

Et rursus orauit, & cælum dedit pluuam, & terra dedit fructum suum. Iusti enim uiri dum temporaliter a dño audiuntur, orantes pro reatu aliorum, s̄ hoc in spe & salute: & dum his pro quibus orant, temporali remedio subuenitur, prauorum oculi ad suorum peccatorum confessionem aperiuntur, ita ut pœnitendo & confitendo, remedia suorum percipiant animarum. Et ut ter-

ra arida pluuijs irrigata, fructum profert necessa-
rium: ita & istorum dura corda, per compuncti-
onem irrigata lachrymarum & infusionem gra-
tiae dei, quam poenitendo meretur, fructum eti-
am postea bonorum proferunt operum.

Si quis autem extrauerit ex uobis a uerita-
te, & conuerterit quis eum, scire debet quonia qui
conueriti fecerit peccatorem ab errore uiae suae, sal-
uabit animam eius a morte, & operit multitudi-
nem peccatorum, sua uidelicet & aliorum, quos
per doctrinam suam conuerit a peccato. Cum ue-
ro nobis fratres quilibet nostri peccata sua, tanq̃
medicis uulnera, quibus urgentur, aperiunt, ope-
ram debemus dare, ut quanto citius ad sanitatem,
deo autore, perueniant, ne in peius, dissimulata cu-
ratione, proficiant. Ea autem crimina quorumli-
bet, si ipsis criminosis confiteri nolentibus, unde-
cunq̃ claruerint, quaecunq̃ non fuerint poeniten-
tiae leni medicamento sanata, uelut igne pie incre-
pationis reprehendenda sunt ac curanda. Quod si
nec sic quideꝝ aequanimiter sustinetis, ac pie incre-
pationis medela processerit in eis, qui diu portati &
salubriter obiurgati, corrigi noluerint, tanquam
putres corporis partes debent ferro excōmunica-
tionis abscindi. ne sicut caro morbis emortua, si
abscissa non fuerit, salutem reliquae carnis putre-
dinis suae cōtagione corrumpit: ita isti qui emen-
dari despiciunt, & in suo morbo p̃sistunt, si mori-
bus deprauatis in sanctorum societate permane-
rint, eo exemplo suae perditionis inficiant. Por-
ro illi quorum peccata humanam notitiam latent,
nec ab ipsis confessione, nec ab alijs publicata, si
ea confiteri uel emendare noluerint, deum quem

habent testem, ipsum habituri sunt & ultorem. Et quod eis prodest humanum uitare iudicium, si cum in malo suo permanserint, ituri sunt in æternum, deo retribuente, supplicium? Quod si ipsi sibi iudices fiant, & uelut suæ iniquitatis ultores, hic in se uoluntariam pœnam seuerissimæ animaduersionis exercent, temporalibus pœnis mutabunt æterua supplicia, & lachrymis ex uera compunctione cordis fluentibus restringent æterni ignis incendia, largiente domino nostro Iesu Christo, qui uiuit & regnat in secula seculorum. Amen.

FERIA SECUNDA POST

Vocem iucunditatis, in li

tanijs maioribus,

Lucæ. XI.

In illo tempore Dixit Iesus discipulis suis: Quis uestrum habebit amicum, & ibit ad illum media nocte. Et reliqua.

SCiens dominus Iesus Christus post amissionem liberi arbitrij, nullum bonum a nobis ipsis nos habere posse, non solum ad orandum deuotissimos, sed etiam instantissimos hortatur & admonet. ut quod minus natura possibilitatis in nobis habet, orando ab illo impetretur qui ait, Sine me nihil potestis facere. Nam cum in oratione incumberet, ut supra euangelicus sermo retulit, accesserunt ad eum discipuli eius, & interrogauerunt eum, dicentes: Domine, doce nos orare, sicut Iohannes docuit discipulos suos. Quibus ille ait, Sic ergo orate: Pater noster qui es in cælis, sanctificerur nomen tuum &c. quæ sequuntur. In quibus uerbis, quid

Ioh. 15.

Luc. 11.